

Từ Một Pho Tượng Đặt Ở Một Công Viên

Trời sinh ra con gái để làm chi, thưa Trời? Đó, hình tượng một người có nụ cười như đá / người tạc làm tất cả để biến thành...Giai Nhân?

"Giai nhân tự cổ như danh tướng, bất hứa nhân gian kiến bạch đầu!". Đó, chắc chắn ngàn sau, thơ này vẫn giá trị!

Con người cần cái Lý để bảo vệ cái Tình! Con người ai cũng nhìn về Chân Dung Người Đẹp!

Biết bao nhiêu sách chép...cái nhãn mặt Tây Thi, cái miệng cười Quý Phi, cái hương trầm cung lạnh...

Hàn Mac Tử không tránh làm thơ cho trăng sao: "Trầm ngán nghe bay trong lãnh cung, hương thơm bốc rớt ngọt vô cùng!".

Em ơi núi hay rừng, em mùa Xuân bất tận! Tượng em pho Đá Trắng...Pho Tượng Thành Bài Thơ!

Nếu em là ngày xưa thì em là Vĩnh Cửu.
Nay em là Hiện Tại...em thành Em Muôn Năm!
Anh muốn nói tiếng thầm: Em Tình Yêu Bất Diệt...
Anh yêu Em tha thiết...

...từ pho tượng Công Viên!

Trần Vấn Lệ